

פרק ד

אנו בטוחים בתשובה

לעתיד לבוא יתגלה שכל חטאי ישראל לא היו לשם חטאיהם. כי אם לשם תשובה והתקרובות להקב"ה, וזהו מה שאמרו במדרש (תהלים, מזמור א') "לעתיד לבוא יטענו האומות לפני הקב"ה ויאמרו, מה נשתנו אלו מאלו, אלו שופכי דמים ואלו שופכי דמים, אלו עובדי ע"ז ואלו עובדי ע"ז, אלו מגלי עריות ואלו מגלי עריות, מדוע אלו יורדים לגיהינום ואלו עולים לנין עדן, וישיב להם הקב"ה, אם כן כל אומה תLER עם אלהיה, שנאמר, כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ונחננו נLER בשם ד' אלקינו לעולם ועד". והיינו שאנו יוציא הקב"ה את האמת ממחבואה ויגיד ברורות לעמים, שלא הרי חטאי ישראל כחטאי העמים, ואם האומות אין להם חלק באלהי אמת, הרי חטאיהם לעם חטא ולשם רחיק, ולכן כל אומה תLER עם אלהיה לגיהינום, אבל ישראל עם קדוש, גם חטאיהם עוננותיהם ופשעיהם הם לשם תשובה ולשם קרוב אל ד' אלהיהם, ולכן עולים לנין עדן.

ומאהר שכל חטאי ישראל בשבייל תשובה הם, כמו שאנו בטוחים שכל היודים יתקימו ודבר אחד מהם לא יפול ארצתה, כן אנו בטוחים שהדור האחרון כמו שהתחילה לשוב על החטא של "וימאסו הארץ חמדה", ואחרי נידית שנות אלפיים בגולה אחר גולתה, זכרו את ירושלים וציוון וכל מקראיה, ובכל עז ומרץ עוזבים הם את ארחות הגלות ועולים לציון ובחורוף נפשות בונים את ארצנו הקדשה, כן יקום דור רענן וחוי אשר בחורוף נפש ילחם גם להחיות את הקדש, להשלים את המנגינה העלונה, שירות ההוויה. בכל שמות נימיה שלא יחסר אף תיו אחד מקומי תורה שבכתב ושבבעל פה עם כל מנהגי קדש של ישראל, בכל עז חום קדש ושלחתה יה, באהבה הרבה ואהבת עולם.

והדור ההוא יעמוד למשפט את הוריו ומחנכיו אשר הוליכו

שולל ויכרתו מפיהם אכל קדשם, ויכריחו את אבותיהם שישבו בתשובה שלמה^{אברהם והחכמתו}, זהה «והשיב לב אבות על בניים» (סוף מלאכי). על ידי הבנים ישובו האבות (עיין רש"י שם). ואנו מוכאים שהדור הצעיר שלנו הוא יהיה אותו הדור שיתגער מעפרו ויעבור חלוץ לשמרות התורה ולתשובה שלמה.

פרק ה

פנימיות ישראל – תמיד קדש קדשים לד'

גאולת ישראל תחנן לבוא באפניהם שונים, האחד מצד צדקתו ישראל שהם זוכים בזוה לנגאולה, והשני מצד ملي רשות הגויים, והשלישי הוא מצד שניהם כאחד, והגאולה לעתיד לבוא תהיה באופן השלישי, יתגלה שכל העונות והכשלונות של ישראל באו אך ורק מצד גודל החופש והבקوش אחרי ד', שמתוך שהם יודעים שכל חייהם אינם אלא חי התייחדות עם המלך במסבו ובינם מוצאים שום אושר אחר זולתי בזוה, ולכן מבליגים הם על כל יגון ונוגה להם לקבל כל היסורים שבעולם ובלבך להתייחד עם הקב"ה ובוחלים הם בכל שכר, גם עולם זהה וגם עולם הבא אינם שווים בשבילים. «מי לי בשמיים עומך לא חפצתי בארץ» (תהלים עג), ומתווך זה הם מבקשים את ד' ומחפשים אנה ואנה איה מקום כבודה, ודוקא מתווך החפש הזה הם טוענים לפעמים בדרכים שונות, תרים פה ושם, למעלה ולמטה, וזיש מאשר אינם מוצאים את מבקשם אומרים «ניזיל וננהני מעלמא הדין», אבל כל זה בא מתוך הדרישת את ד' ועוזו.

ומאחר שכל העותים שבישראל, באים מצד הדרישת שדורשים את ד', הרי מצדיו יתברך אין על ישראל שום פגם וחטא כלל, שכן הכל בא להם מצד הנהירה המוחלטת להיות מתייחדים עמו, ואם אמנים מתווך זה מתלככים הם בכלכלי המבואות האפלים שתוצאות